

Buku ya Yoele na Kanisa la Waadventista Wasabato wa Laodikia - Namba Tano

Jusqu'à quand ? Le cinquième sceau

Jeff Pippenger

2025-12-07

Lorsque « la lumière pour ce temps est donnée », elle est soit « reçue », soit « rejetée ». La séparation qui s'opère lorsque la lumière est introduite est l'œuvre de l'Évangile éternel, lequel comprend non seulement le scellement du peuple de Dieu, mais aussi la séparation du blé et de l'ivraie. Le processus final d'épreuve et de séparation a commencé le 11 septembre, lorsque la question prophétique demande : « Jusqu'à quand ? » et que la réponse prophétique est : « jusqu'à la loi du dimanche ». La dernière mention du symbole de « Jusqu'à quand ? » se trouve dans le cinquième sceau du livre de l'Apocalypse.

令人覺得不必多言的提示「ff」在此並不明確。請告訴我目標語言是什麼,我就能為你準確翻譯。

Et à chacun d'eux il fut donné une robe blanche ; et il leur fut dit qu'ils se tiennent encore en repos pour un peu de temps, jusqu'à ce que fût complet le nombre de leurs compagnons de service et de leurs frères, qui devaient être mis à mort comme eux. Apocalypse 6:9–11.

ការបំផុសគំនិតមានដាក់ចម្លងវិញចំពោះសំណួរ «ដល់ពេលណា?» ដលៃ
«ពុំរលីងរបស់អ្នកដលៃគួរឱ្យមានសម្លាប់» មានសួរ ទុកនោះក្នុងអនាគត គឺនោះពេលដលៃកុ
រុមទីពីរនៃព្រឹកបរិសុទ្ធជាមរណសាក្សីក្រោមអំណាចសម្មតចេញបាបគួរឱ្យមានបំពេញចំនួន។
ការនោះចាប់ផ្តើមនៃពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយដោយហេតុនេះ បងស៊ី White
មានកំណត់អត្តសញ្ញាណវិវរណៈ ជំពូក ១៨
ថាជាការសម្រេចពេញលេញនៃកុរុមទីពីរនៃព្រឹកជាមរណសាក្សី។ នៅក្នុងបុរាណដំបូង មាន
«សំឡេង» ពីរ; សំឡេងទីមួយសម្គាល់ថ្ងៃទី 9/11
ហើយសំឡេងទីពីរហៅបុរសនិងស្ត្រីឱ្យចេញពីហាបឡាននោះពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
បងស៊ី White មានកំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តសញ្ញា «ដល់ពេលណា» នៅក្នុងតារាងបុរាណ
ជាមួយនិងបុរាណដំបូងនៃវិវរណៈ ១៨ ដើម្បីបង្ហាញគ្រប់រូបពី 9/11 ដល់ចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
ការផ្តាច់មិនមែននៃការកើតចេញ និងការបោះត្រាបុរាណសុភមង្គលរបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែនៃការជំនុំជម្រះអំណាចសម្មតចេញ
ដោយសារការសម្លាប់ពួកជាមរណសាក្សីក្នុងបុរាណសុភមង្គលអតីតកាល
និងពួកជាមរណសាក្សីទាំងនោះក្នុងវិបត្តិចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ
ដលៃបង្កកើតជាកុរុមទីពីរនៃព្រឹកជាមរណសាក្សីក្រោមអំណាចសម្មតចេញ។

«لَدْ هَغْ يَدْنَالْ هَاكُنْ اَبْرَقْ دِي كِي اَيُورْ مَيْ يَكْنُودِي لِمَا اَلَا اِنْ حَوِيْ، وَشْ لَتَسْنِيْ اَرْپْ چِي رُمُ مَخْنَبْ اَدْ
يَنْحَصْ هَغْ مَتْسُورُوْ يَدْلْ. مَوْ يَوْشْ لَزُوْ مَرَايَلْ يَدْهَاشْ دِي حِيْسَمْ يَسِيْ عَدُوْ مَالِكْ دِي اَدَخْ دِي چِي مَدِيْلُوْ
يَنْيْتَبْنِرْ وَ اَنْيْمَا چِي نَاسْ كْ هَغْ يَ چِي هَلْ كْ، يَدِي يَوْشْ نَايْ بِيْ كِي بَابْ مَسْلَتَا مَيْ يَفْشَاكَمْ دِي چِي يَلْ غَارْ
يَدِي، [لَوْ قُلْ لَقِنْ، 5-18:1 مَفْشَاكَمْ]. لَوْشْ لَلْبَوَارْ هَخْ خَلْبَابْ مَلْ، يَدِي،
14.

Dans l'autre passage où elle identifie les martyrs du cinquième sceau ainsi que le groupe futur et second de martyrs qui se forme lors de la crise de la loi du dimanche, elle déclare que ces scènes « seraient dans une période de temps à venir ». Les deux voix d'Apocalypse dix-huit représentent la « période de temps à venir ». La première voix, au commencement, au 11 septembre, et la seconde voix, lors de la loi du dimanche.

“Na mgbe O mepere akara nke-ise, ahuru m n'okpuru ebe ichuàjà mkpuru-obi ndi e gburu n'ihu okwu Chineke na n'ihu àmà ahụ ha jidere; ha wee tie mkpu n'oké olu, na-asi, Ruo ole mgbe, Onyenwe anyị, Onye Nso na Onye Ezi-okwu, ka I na-adighi ekpe ikpe ma o bughachi obara anyị n'aka ndi bi n'elu uwa? E nyere onye o bula n'ime ha uwe ocha [E kwuputara na ha di ocha na ndi nso]; a gwa ha ka ha zuo ike obere oge ozo, ruo mgbe onu ogugu ndi oru ibe ha na umunne ha, ndi a ga-egbukwa dike e gburu ha, ga-ezu' [Mkpughe 6:9–11]. N'ebe a, e gosiri Jon ihe ndi ahụ abughị eziokwu n'oge ahụ, kama bụ ihe ga-adị n'oge di n'ihu.”

« Apokalipsy 8:1–4 voatanisa. » Manuscript Releases, boky faha-20, 197.

더불어, 화잇 자매는 둘째 순교자 무리가 장차 형성되어 성취될 것을 연관시키며, 다른 그 구절에서는 요한계시록 18:1–5를 인용하는데, 거기에는 처음 세 절에 한 음성이, 그리고 4절과 5절에 또 다른 음성이 확인된다. 첫째 음성은 뉴욕의 거대한 건물들이 무너져 내린 9/11을 가리키고, 둘째 음성은 일요일 법령으로서, 그때 하나님께서 당신의 다른 양 떼를 바벨론에서 불러내신다. 둘째 구절에서 그녀는 요한계시록 8장과 그 첫 네 절을 언급하는데, 거기에는 일곱째 인의 개봉이 나타나 있으며, 제단 위에서 취한 숯불이 땅에 던져지는 일이 확인된다. 이는 하늘로부터 불이 내려와 제자들을 비추었던 오순절과 일치하며, 마치 엘리야의 열두 돌이 밝혀졌던 것과 같고, 또한 제자들 위에 임한 불의 혀들로 표상된 바와 같다.

Muda Gani? Zakariya & Yohane

« Combien de temps » est un symbole prophétique de la période allant du 11 septembre jusqu'à la loi du dimanche, période qui a été préfigurée dans le récit du mont Carmel, dans l'histoire des millérites de 1840 à 1844, dans l'histoire de Moïse depuis la huitième jusqu'à la dixième plaie, dans le témoignage des martyrs du cinquième sceau ; et, dans Zacharie, la question est posée : « Combien de temps » faudra-t-il encore avant que Dieu fasse miséricorde à Jérusalem, qui avait été à Babylone pendant soixante-dix ans.

ی.ب.بەر ئۆزىنىڭ ئۇشۇق ئۇمىداسى يەنى: «پىرىيىب باۋاج سىت شىرىمپ ئۆزىنىڭ راگىدىر مۇرەپ نىدىن ئى
مىگىرىلىر ھەمىش ئۆزىنىڭ ئۇمىداسى مۇرەپ ئۇمىداسى مۇرەپ نىدىن ئى شىمىتەي ئۇمىداسى
ئىدىد «؟نەس ئىملىق مى ھەر ەچى غىن ئاچاق

Ndipo Ambuye anayankha mngelo amene analankhula ndi ine ndi mawu abwino ndi mawu otonthoza.

Ainsi l'ange qui parlait avec moi me dit : Crie, en disant : Ainsi parle l'Éternel des armées : Je suis animé pour Jérusalem et pour Sion d'une grande jalousie. Et je suis saisi d'une très grande indignation contre les nations qui vivent dans la sécurité ; car je n'étais qu'un peu irrité, et elles ont contribué à aggraver le malheur. C'est pourquoi ainsi parle l'Éternel : Je reviens à

Jérusalem avec compassion ; ma maison y sera rebâtie, dit l'Éternel des armées, et le cordeau sera étendu sur Jérusalem. Crie encore, en disant : Ainsi parle l'Éternel des armées : Mes villes regorgeront encore de biens ; l'Éternel consolera encore Sion, et il choisira encore Jérusalem. Zacharie 1:12–17.

लड़ीनुहुं व्हाइट सीधे ज़करयाह के “साठ और दस वर्ष” (सत्तर वर्ष), जनिमें प्राचीन वास्तवकि इस्राएल वास्तवकि बाबुल की बन्धुआई में था, को उन एक हजार दो सौ साठ वर्षों, 538 से 1798 तक, के साथ समरूप ठहराती है, जनिमें आत्मकि इस्राएल (मसीही) आत्मकि बाबुल (रोमन कैथोलकिवाद) की बन्धुआई में था।

“L’église de Dieu sur la terre était tout aussi véritablement en captivité durant cette longue période de persécution implacable que les enfants d’Israël retenus captifs à Babylone pendant la période de l’exil.” Prophètes et Rois, 714.

በ1798 ዓ.ም.፣ በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት መጨረሻ፣ በራሴ አሥራ አራት እንደ መላእክት የተወከሉት ከሦስቱ መልእክቶች መጀመሪያው ደረሰ። ሁለተኛው በ1844 ኤፕሪል 19 ደረሰ፣ ሦስተኛውም በ1844 ኦክቶበር 22። “እስከ መቼ” በሚለው ጥያቄ የተመሰለው ታሪክ ከ9/11 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ነው፤ ያም የጊዜ ክፍለ ጊዜ በአድቬንቲዝም መጀመሪያ፣ በሚሊራይት እንቅስቃሴ ከ1840 ኦገስት 11 እስከ 1844 ኦክቶበር 22 ድረስ በአምሳል ቀርቦ ነበር። ይህ ጊዜ በምልክታዊ መንገድ በራሴ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥር ዮሐንስ ታናሹን መጽሐፍ ሲበላ፣ በአፉ ውስጥ ጥፋጭ ነበረች ነገር ግን በሆዱ ውስጥ መራራ ሆነች በሚለው ሁኔታ በዮሐንስ ራሴ ሰጪ ተገልጦአል።

फरि जो शब्द मैं ने स्वर्ग से सुना था, वह मुझ से फरि बोला और कहा, जा, उस छोटे ग्रन्थ को ले ले, जो उस स्वर्गदूत के हाथ में खुला हुआ है, जो समुद्र और पृथ्वी पर खड़ा है। तब मैं उस स्वर्गदूत के पास गया, और उस से कहा, वह छोटा ग्रन्थ मुझे दे। उसने मुझ से कहा, इसे ले और नगिल जा; यह तेरे पेट को कड़वा करेगा, परन्तु तेरे मुँह में मधु के समान मीठा होगा। तब मैं उस छोटे ग्रन्थ को स्वर्गदूत के हाथ से लेकर नगिल गया; और वह मेरे मुँह में मधु के समान मीठा था; परन्तु जैसे ही मैं ने उसे खाया, मेरा पेट कड़वा हो गया।

Եվ նա ինձ ասաց. «Պետք է դարձյալ մարգարեանսս շատ ժողովուրդների, ազգերի, լեզուների և թագավորների առաջ»: Յայտնուիլին 10:8–11.

Historia, którą Jan przedstawia, jest ukazana przez księgę, która została zjedzona, gdyż spożycie jej oznaczało, że milleryci zrozumieli poselstwo oraz ich doświadczenie w zwiastowaniu tego poselstwa. A zatem, gdy zaraz po przedstawieniu tej historii Janowi zostaje powiedziane, że musi znowu prorokować, prorokowanie, które zostaje tu wskazane, odnosi się do historii lat 1840–1844. Janowi zostaje powiedziane, że historia millerystów z lat 1840–1844 powtarza się w historii końca adwentyzmu. Gdy tylko Janowi zostaje powiedziane, że musi znowu prorokować, zostaje mu również powiedziane, aby zmierzył świętynię.

Dhe m’u dha një kallam si shkop; dhe engjëlli qëndroi, duke thënë: Çohu dhe mat tempullin e Perëndisë, edhe altarin, edhe ata që adhurojnë në të. Por oborrin që është jashtë tempullit lëre mënjatë dhe mos e mat, sepse u është dhënë paganëve; dhe qytetin e shenjtë ata do ta shkelin nën këmbë për dyzet e dy muaj. Zbulesa 11:1, 2.

እቲ ካብ 22 ጥቅምቲ 1844 ድሕረኡ ንአድቬንቲዝም ዝተዋህበ ስራሕ፣ ዮሃንስ ከም ምምዛን ወይ ምህናጽ ቤተ መቐደስ ገሊጹ እዩ፤ እዚ ድማ ምስቲ ኣብ ዘካርያስ ዝተቐመጠ ተስፋ ይሰማማዕ እዩ፣ ኣብኡ “መስመር እንደገና ኣብ ልዕሊ የሩሳሌም ክዘርጋሕ እዩ” ተባሂሉ ኣሎ—ምኽንያቱ ጌደታ “ነደሩሳሌም ገና ክሓርድ እዩ።”

እቲ ኣብ መጀመርታ ኣድሼንቲዝም ብፊላዴልፍያዊ ምንቅስቃስ ናይ ሚሊራዊ ኣድሼንቲዝም ዝተወከለ ታሪኽ፣ ኣብ መወዳእታ ኣድሼንቲዝም ብፊላዴልፍያዊ ምንቅስቃስ ናይቶም ሚእቲን ኣርብዓን ኣርበዕተን ሽሕ እንደገና ይድገም እዩ። ኣብቲ ዓቢ ቅሬታ 22 ጥቅምቲ 1844፣ ከም “መዓልታት ድምፂ ናይቲ ሽብዓይ መልኣኽ” ተወኪሉ ዘሎ ናይ ጊዜ ዘመን ጀመረ።

Mais aux jours de la voix du septième ange, quand il commencera à sonner de la trompette, le mystère de Dieu s'accomplira, comme il l'a annoncé à ses serviteurs, les prophètes.
Apocalypse 10:7.

এই বার্তাটি মিলিরোইটদরে নকিট মধুর ছিল, যখন দ্বিতীয় আক্শপেরে ইসলামী সময়-ভাববাণী মিলিরোইটরা ১১ আগস্ট, ১৮৪০-এর পূর্ববাই যমেন আগাম পূর্ববকথন করছেলি, তদনুযায়ী ঠকি তমেনই পরপিরূণ হয়ছেলি। ২২ অক্টোবর, ১৮৪৪-এর মহা-নরিশার সময় সেই বার্তাটি উদরে তকিত হয় উঠল। যাইমাত্র যোহন ১৮৪০ থেকে ১৮৪৪-এর ইতহিসরে চত্রিয়ায়ন সমাপ্ত করনে, তাঁকে জানানো হয় যে তাঁকে ঠকি একই কাজই (ভাববাণী করা) আবার করতে হবে। তারপর তাঁকে যরিশালমে পরমাপ করতে বলা হয়, এবং যখন তনিতি করনে, তখন তনি প্রিভুর যরিশালমেকে মনোনিীত করার বষিয়ে জাখরয়ার ভাববাণীর সঙুগে নজিকে সামঞ্জস্যপূর্ণ করছনে। ২২ অক্টোবর, ১৮৪৪-এর পর থেকে ভাববাণীমূলক ইতহিসকে “সপ্তম দূতরে রবরে দনিসমূহ” হসিবে উপস্থাপন করা হয়ছে। সপ্তম দূতরে (তৃতীয় আক্শপেরে) বার্তার (রবরে) “দনিসমূহ” এমন এক সময়পরবকে নরিদশে করে, যখন খরষিটরে ঐশ্বর্য স্থায়ীভাবে সেই মানবতার সঙুগে সংযুক্ত হওয়ার কথা ছিল, যারা এক লক্খ চুয়াল্লিশ হাজার হতে যাচ্ছিল। ১৮৬৩ সালরে বদিরোহরে কারণে সেই কাজ বলিম্বতি হয়ছেলি, এবং ৯/১১-এ সপ্তম দূতরে ধবনতি হওয়া (তৃতীয় আক্শপে) পুনরায় ধবনতি হতে শুরু করল।

I roto i te hītori tapu i kōwhiria e te Ariki a Hiruharama hei whakatakoto i tōna ingoa ki reira, ā, ko tōna “ingoa” ko tōna anō huru. E kōrerotia ana a Hiruharama rāua ko Hiona e Hakaraia i tana kīnga, “E tino hae ana ahau mō Hiruharama, mō Hiona hoki, he hae nui rawa atu tōku,” ā, muri iho, “e whakamarie anō a Ihowā i a Hiona, ā, ka whiriwhiri anō hoki i a Hiruharama.” Ka whakamarietia a Hiona ina riro mai i a ia te Wairua Tapu, arā, te “Kaiwhakamarie.” I tīmata te whakamarietanga a te Wairua Tapu i te 9/11, e rite ana ki tā te Karaiti whakahā ki ngā ākonga i muri i tana hekenga iho i tana tūtakitanga ki te Matua i muri i tōna aranga. I tino whakanuia te whakakitenga mai o te Wairua Tapu i te Petekoha. I tīmata taua wā ki te whakaaranga ake o te whakahere hua tuatahi, ā, i mutu ki te whakahere hua tuatahi o te Petekoha, i taua wā ka rangona te karere e te ao katoa.

Consolez, consolez mon peuple, dit votre Dieu. Parlez au cœur de Jérusalem, et criez-lui que son combat est achevé, que son iniquité est pardonnée; car elle a reçu de la main de l'Éternel le double pour tous ses péchés. Ésaïe 41:1, 2.

Mia moja arobaini na nne elfu kutiwa muhuri kunatukia wakati “uovu wao umesamehewa.” Hili hutokea mara tu kabla ya sheria ya Jumapili, wanapoinuliwa kama sadaka ya malimbuko ya Kipentekoste huku wakipokea kumiminwa kwa Roho Mtakatifu pasipo kipimo, kama vile wanafunzi walivyokuwa mfano wake katika Pentekoste. Kunyunyiziwa kwa mvua kulikokuanza tarehe 9/11 kunakuwa kumiminwa kamili wakati wa sheria ya Jumapili. Katika historia hiyo, tangu sadaka ya malimbuko ya 9/11 hadi sadaka ya malimbuko katika sheria ya Jumapili, wakati wale

mia moja arobaini na nne elfu wanatiwa muhuri na kuandaliwa kuwa sadaka ya kuinuliwa kama bendera tangu sheria ya Jumapili hadi kufungwa kwa muda wa rehema. Historia hiyo inawakilishwa na mafungu matatu ya kwanza ya Ufunuo kumi na nane, yakitangaza kuanguka kwa Babeli, ambayo ndiyo ishara ya kibiblia inayowakilisha ‘kujiongeza mara mbili.’

Et après ces choses, je vis descendre du ciel un autre ange, ayant une grande puissance; et la terre fut illuminée de sa gloire. Et il cria avec force d’une voix puissante, disant: Babylone la grande est tombée, est tombée; elle est devenue la demeure des démons, le repaire de tout esprit impur, et la cage de tout oiseau impur et odieux. Car toutes les nations ont bu du vin de la fureur de son impudicité, et les rois de la terre se sont livrés avec elle à l’impudicité, et les marchands de la terre se sont enrichis par l’abondance de son luxe. Apocalypse 18:1–3.

تسا رخا امای رد لباب طوقس لم ا ک ق ح ت ر گن ای امن اه ژ او ای تار اب ع ی گن ا گود ، سدق م بات ک رس ارس رد لباب طوقس ود . دش کیم ری و ص ت م ب ن ا ز ا غ ا ب ار زی چ کی ن ای اپ مراومه مک تسا ا گم ا و افل ا رُم ، ن ای ، مک لباب افر ص ن ا مک ها گن ا ، د و ب لباب ز ا غ ا دور م ن . تسا مدش مداد ن اشن ر ص ش ل ب و دور م ن ت ر و ص ا ب م ت ش ر ف و مود م ت ش ر ف م ای پ و ، د و ب ر ص ش ل ب طوقس . ر گن ای امن دور م ن طوقس . د و ب ، لباب ی ن ع ی اریز ؛ د و ب ن ای اپ رد ر ص ش ل ب طوقس . ر گن ای امن ، لباب ز ا غ ا رد دور م ن طوقس مک تسا ن ای مدج ه م ف ش ا کم . دش کیم ری و ص ت م ب ن ا ز ا غ ا ب ار زی چ کی ن ای اپ مراومه ا گم ا و افل ا .

Nimrods torn blev styrtet ned som et symbol på hans fald, og han var et forbillede på Tvillingetårnenes fald den 11. september. Belsazzars fald var skriften på væggen, som markerede afslutningen på Babylons halvfjerdsårige herredømme som det første rige i Bibelens profeti og således er et forbillede på De Forenede Staters fald ved afslutningen af Esajas treogtyves symbolske “halvfjerds år, som én konges dage”, der repræsenterer De Forenede Staters historie fra 1798 indtil søndagsloven. Belsazzars skrift på væggen repræsenterer det tidspunkt, hvor adskillelsesmuren mellem kirke og stat falder ved søndagsloven, hvilket netop er det punkt, hvor det sjette rige i Bibelens profeti ender, ligesom Belsazzar blev dræbt samme nat. Håndskriften på væggen er den skrevne lov, som omstyrter adskillelsesmuren mellem kirke og stat i forfatningen.

‘দ্বিগুণ’ বাক্যাংশ বা শব্দরে মাধ্যমে ঈশ্বররে বাক্যে যে ঐতিহাসিকি পরবরে প্রতীকায়ন করা হয়েছে, তা হলো 9/11 থেকে রববার-আইন পর্যন্ত, এবং তার পর মানবীয় অনুগ্রহ-সময়ের অবসান ও সাতটিশে মহামারী পর্যন্ত বসিত সই ‘ইতিহাস’। সই পরবে পবতির আত্মা ঢলে দেওয়া হয়—প্রথম 9/11 থেকে রববার-আইন পর্যন্ত এক প্রকার ছটিনো দ্বারা, এবং তার পর পূর্ণরূপে বর্ষতি হওয়ার মাধ্যমে। খ্রীষ্ট পবতির আত্মাকে “সান্ত্বনাদাতা” রূপে উপস্থাপন করছেন, যনি আগমন করলে ঈশ্বররে লোকদরে সকল বিষয় দেখিয়ে দেবেন।

Mais le Consolateur, qui est le Saint-Esprit, que le Père enverra en mon nom, lui, vous enseignera toutes choses, et vous appellera tout ce que je vous ai dit. Jean 14:26.

Roho Mtakatifu huwasilishwa kwa wale mia moja arobaini na nne elfu kupitia “mafuta ya dhahabu,” ambayo pia ni “mvua,” na ambayo pia ni “Mfariji.” Anapowakilishwa kama “Mfariji,” Roho Mtakatifu anatambulisha udhihirisho wa pekee wa Roho Mtakatifu.

Khuda ke logon ne hamesha Rūḥ-ul-Qudus ko us waqt hasil kiya hai jab unhon ne Injīl ke taqāzō ko pūrā kiya ho, lekin haqīqī muqaddas bēdārī ke auqāt, “jaise guzashta sālōn mein,” jab jamā‘atī

badan ke liye Rūḥ-ul-Qudus ka ek khās izhār hota hai, Rūḥ-ul-Qudus ko Tasallī Dene Wāle ke taur par pesh kiya gaya hai. Is se bhi zyada aham yeh hai ke jamā‘atī badan kī yāddāsht ko Tasallī Dene Wālā bahāl karta hai jab woh “sab bāton ko” un kī “yād mein lata hai.” Yeh tasdīq karta hai ke is izhār mein shirkat karne wale aḥd ka tajriba haqīqī hai, kyūnki Rūḥ-ul-Qudus un ke zehnoñ kī sargarmiyōñ mein sharīk hai, is liye ke woh fikr ke amal par asar andāz hota hai jab woh “sab bāton ko tumhārī yād mein lata hai.”

La mémoire humaine, conjointement avec les autres composantes telles que le jugement, l’intelligence, la raison et la conscience, constitue la nature supérieure de l’homme, que l’apôtre Paul désigne comme « la pensée ». Cette nature supérieure est soit la pensée charnelle, soit la pensée de Christ.

Mert a testi gondolkodás ellenségeskedés Istennel szemben; minthogy nem engedelmeskedik Isten törvényének, sőt nem is képes rá. Róma 8:7.

Vonkani hi le hnuai theih ang maw, amah chuan amah zirtîr thei tûrin? Nimahsela keini chuan Krista rilru kan nei. 1 Korinth 2:16.

La nature inférieure, ou la chair, est constituée des systèmes nerveux, émotionnel et hormonal associés aux sens, lesquels sont les « avenues de l’âme ». La nature supérieure est destinée à dominer sur l’inférieure et, à ce titre, elle est représentée comme la forteresse; or la forteresse est constamment assaillie par les sens (la nature inférieure), et ces assauts sont portés contre la forteresse par les avenues qui y donnent accès. Au sein de la forteresse de la nature supérieure se trouve un centre de commandement, ou ce que Sœur White appelle la citadelle. La citadelle est le Très Saint du sanctuaire, lequel est divisé en deux sections fondamentales. Le parvis est la chair, ou nature inférieure, et, pour entrer dans le parvis ou encore pour faire passer le sang dans le lieu saint, il fallait franchir un rideau, ou voile. Le parvis est encadré par les voiles.

Par une voie nouvelle et vivante, qu’il a consacrée pour nous à travers le voile, c’est-à-dire sa chair. Hébreux 10:20.

Kudenga kwagawanyika kukhala zigawo ziwiri: bwalo ndi malo opatulika. Malo opatulikawo, nawonso, amagawikana kukhala zigawo ziwiri, monga mmene chikhalidwe chapamwamba chimagawikanso. Chikhalidwe chapamwamba chimagawika m'madera awiri. Limodzi la maderawo limaimiridwa ngati Malo Opatulika, ndipo linalo ngati Malo Opatulikitsa. Malo Opatulika amaimira ntchito za m'maganizo zofunika kuti umunthu ugwire ntchito, koma Malo Opatulikitsa ndi dera limene Mulungu ndi munthu amakumanirana. Malo Opatulikitsa ndi chipinda cha mpando wachifumu cha Mulungu, ndipo amene atembenuka mtima akhala m'malo a kumwamba pamodzi ndi Khristu.

Et il nous a ressuscités ensemble, et nous a fait asseoir ensemble dans les lieux célestes en Jésus-Christ. Éphésiens 2:6.

Le verset est tiré d’un passage où, plusieurs versets auparavant, mais absolument dans le même enchaînement de pensée, Jésus est assis dans les lieux célestes, tout comme l’est son peuple.

Abin da ya aikata a cikin Almasihu, sa'ad da ya tashe shi daga matattu, ya kuma zaunar da shi a hannun damansa a wurare na samaniya. Afisawa 1:20.

Le Christ et son peuple sont assis ensemble dans le lieu très saint. Le Christ est ressuscité, puis il s'est assis dans les lieux célestes, et son peuple est relevé et assis dans la salle du trône du lieu très saint. Paul montre que ceux qui sont relevés au verset six ont été ressuscités du péché dans le verset précédent.

Na hata tulipokuwa wafu katika dhambi, alituhuisha pamoja na Kristo, (kwa neema mmeokolewa); tena akatufufua pamoja, akatuketisha pamoja katika ulimwengu wa roho ndani ya Kristo Yesu. Waefeso 1:5, 6.

L'accomplissement parfait du passage d'Éphésiens se trouve dans les deux témoins d'Apocalypse onze, qui ressuscitent, puis sont enlevés au ciel comme un étendard — mais aussi pour être assis dans les lieux célestes. Dans le Lieu très saint, les deux témoins représentent l'humanité dans la présence même de Dieu, et la justification de leur droit d'y être assis est l'insigne que chacun d'eux possède. Cet insigne est le sceau de Dieu, et le sceau de Dieu signifie que l'humain est devenu un avec le divin, et ce sceau est représenté par le fait que le Consolateur, qui est le Saint-Esprit, demeure dans le Lieu très saint de leur nature supérieure. Le Lieu très saint est la salle du trône de Dieu, où le divin et l'humain sont unis, et il représente le temple humain, dont la nature supérieure comprend un Lieu très saint où la divinité et l'humanité sont toutes deux assises ensemble.

L'effusion du « Consolateur » est le scellement des cent quarante-quatre mille, et elle marque un changement dans l'histoire du salut, car à ce moment-là, l'Église passe de l'Église militante à l'Église triomphante. À ce moment-là, elle passe du mouvement laodicéen des cent quarante-quatre mille au mouvement philadelphe des cent quarante-quatre mille. À ce moment-là, elle passe de l'expérience de la septième Église à l'expérience de la sixième Église, et la sixième Église était celle des millérites. Une caractéristique prophétique de la sixième Église de Philadelphie, telle qu'elle s'est accomplie dans le mouvement millérite, est qu'elle ne fut jamais une Église. Elle ne fut qu'un mouvement jusqu'en 1856, lorsque les deux White identifièrent le mouvement comme étant laodicéen. Sept ans plus tard, l'Église légale fut formée.

Mabadiliko ya wokovu katika sheria ya Jumapili yalifananishwa kwa mfano na mabadiliko ya wokovu katika Pentekoste, ambayo yaliashiria kuanzishwa kwa Kristo kama Kuhani Mkuu.

La effusión pentecostal fue la comunicación del Cielo de que la entronización del Redentor había sido consumada. Conforme a su promesa, Él había enviado desde el cielo al Espíritu Santo a sus seguidores como señal de que, como sacerdote y rey, había recibido toda autoridad en el cielo y en la tierra, y era el Ungido sobre su pueblo.” Hechos de los Apóstoles, 38.

Wanneer de late regen zonder mate wordt uitgestort over de honderdvierenveertigduizend ten tijde van de zondagwet, zal dit de “mededeling van de hemel” zijn dat de strijdende kerk ten einde is gekomen en de triomferende kerk is aangebroken. De inhuldiging van Christus met Pinksteren in het heiligdom hierboven is een voorafbeelding van de zalving van de honderdvierenveertigduizend ten tijde van de zondagwet.

Nsã gu “Pentecostal” mĩn kɔɔ kɛ Kɪsɔ yɛ Ɗutsɔ Afetɔ la, tsɔ ɛŋlɛ be woa-tso ami na Eyɛwɔwɔ kple dɔwɔwɔ gã la me le dzifofo me; gake woa-tso ami na e hã le efe nyɔnyɔ me. Efe nyɔnyɔ (9/11) va Pentekoste dzi (Kwasida se la) hã ɔe efe nɔnɔme bubu me ake le fe eto kple afã megbe na efe nyɔnyɔ, to efe kuku vavã, ɔɔɔ, kple tsitre-tsiti me (ŋkeke gbãto si wowɔna nuvoɔsae la fe festa). Eya ta 9/11 ɔe efe nɔnɔme me le efe nyɔnyɔ me eye wole efe tsitre-tsiti me hã. Efe tsitre-tsiti dzesi-tɔtrɔ la kple efe tsitre-tsiti vavã la wɔnɔa nyagbloɔɔla fe ŋɔli eve fe gɔmedzedze, siwo katã wu nu le Pentekoste dzi. Ɗutinya siawo katã gɔmedzea le gbãto-kple-nunyɔsae la fe tsitre-tsiti me.

Kasi sasa Kristo amefufuka kutoka kwa wafu, naye amekuwa malimbuko ya wale waliolala. Kwa kuwa kwa mtu mmoja mauti ilikuja, kwa mtu mmoja pia kuja ufufuo wa wafu. Kwa maana kama katika Adamu wote wanakufa, vivyo hivyo katika Kristo wote watahuishwa. Lakini kila mtu kwa utaratibu wake mwenyewe: Kristo malimbuko; baadaye wale walio wa Kristo wakati wa kuja kwake. 1 Wakorintho 15:20–23.

Le Christ est l’offrande des prémices lors de sa résurrection, marquant le commencement de la « saison pentecostale », laquelle s’achève avec l’offrande des prémices de la Pentecôte. La résurrection du Christ est l’orge, et le blé, ce sont ceux qui, « ensuite », « appartiennent à Christ lors de son avènement ». Ceux qui viennent « ensuite » à la résurrection du Christ sont « ceux qui appartiennent à Christ lors de son avènement », représentant ainsi le rassemblement final des âmes fidèles à la fin du monde, tel qu’il est figuré par ces trois mille âmes qui furent recueillies à la Pentecôte.

Le verset traite également de la résurrection en termes de mort. La mort a commencé avec Adam et passe sur tous les hommes, mais elle le fait « dans » un « ordre ». Dans le livre des Actes, Pierre rapporte que, lorsque le livre de Joël s’accomplissait alors, les hommes devaient envoyer leurs péchés d’avance en jugement afin qu’ils fussent effacés, lorsque viendraient des temps de rafraîchissement de la part de la présence du Consolateur. Christ ne regardait pas alors aux livres du jugement pour effacer le péché, car le jugement était encore à plus de dix-huit cents ans dans l’avenir.

“Chacun à son rang” commence avec Adam et désigne ainsi le jugement des morts depuis Adam jusqu’à ce que viennent les temps de rafraîchissement. Lorsque la pluie de l’arrière-saison arrive, le jugement passe des morts aux vivants. Dans la période représentée par le verset (depuis la résurrection de Christ jusqu’à la Pentecôte), depuis les prémices de l’orge jusqu’aux prémices du blé, la pluie tombe durant le jugement des vivants et, à mesure qu’elle tombe, le message représenté par la pluie sépare le blé de l’ivraie. Au décret dominical, qui est la Pentecôte, le blé n’est plus mêlé à l’ivraie, et l’offrande des prémices du blé, constituée de deux pains agités, est élevée. Le processus de purification depuis le 11 septembre jusqu’au décret dominical est également représenté dans Malachie 3, lorsque le Messenger de l’Alliance purifie et épure aussi les Lévites, et il le fait par le « feu ». Le « feu » est un symbole d’un message, comme le représentent les langues de feu à la Pentecôte. Dans l’histoire considérée, la séparation des deux classes, qui produit les cent quarante-quatre mille, lesquels sont les deux pains agités représentés par les prémices de la Pentecôte, devait être menée jusqu’à complète cuisson, car ils étaient la seule

offrande qui comprît un emblème du péché.

આ બે હવાવવામાં આવેલ રોટલા ખમીરવાળા હતા, અને ખમીર પાપનું પ્રતીક છે. તે ખમીર ભઠ્ઠીની આગમાં નષ્ટ કરવામાં આવ્યું, જેમ કરારના દૂતની શુદ્ધકારક આગ દ્વારા તેનું પ્રતનિધિત્વ થાય છે. યશાયા અધ્યાય સત્તાવીસમાં એવી એક ચર્યાની ઓળખ આપે છે જે 9/11 થી શરૂ થાય છે, જેને તે “પૂર્વીય પવનનો દવિસ” કહે છે. આ ભાગ શીખવે છે કે આ ચર્યા દ્વારા જ ઇઝરાયલના પાપો માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામાં આવે છે. આ “ચર્યા” સાચા ઉત્તરવર્ષાના સંદેશ અને અસતતિવમાં રહેલા અન્ય તમામ ખોટા ઉત્તરવર્ષાના સંદેશો વચ્ચે છે. સંદેશ “આગ” છે, અને “આગ” એ જ છે જેને કરારનો દૂત શુદ્ધ કરવા અને મલનિતા દૂર કરવા માટે વાપરે છે. ઉત્તરવર્ષાના સંદેશ અંગેની ચર્યા સનડે કાયદાના સમયે ઊંચે ઉઠાવવામાં આવતી પેન્ટેકોસ્ટની પ્રથમફળ ઘઉંની અરપણામાંથી ખમીર દૂર કરે છે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર પેન્ટેકોસ્ટની પ્રથમફળ ઘઉંની અરપણ છે, જેઓ તેમના ઉપર તેના લોહીના ધર્મીકરણ દ્વારા અને તેમની સાક્ષીના પવત્રીકરણ દ્વારા વજિય પ્રાપ્ત કરે છે; કારણ કે, ભલે પવત્રિ કરનાર વચન જ હોય, તે માત્ર ત્યારે જ એવું કરે છે જ્યારે વચન સંદેશ તરીકે સંપ્રેષિત થાય છે. સંદેશનું પ્રસ્તુતકરણ એ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારને જીવવા દે છે, અને ખોટા ઉત્તરવર્ષાના સંદેશનું પ્રસ્તુતકરણ મરણ ઉત્પન્ન કરે છે.

I oni su ga pobijedili krvlju Janjetovom i riječju svoga svjedočanstva; i ne uzljubiše života svojega do smrti. Otkrivenje 12,11.

Les cent quarante-quatre mille suivent le Christ dans la victoire comme lui-même a vaincu, car, prophétiquement, ils suivent le Christ.

Bano ke ba sa kang ba silafatsoa le basali; hobane ke baroetsana. Bano ke ba latelang Konyana hohle moo e eang teng. Bana ba lopolotsoe hara batho, e le litholoana tsa pele ho Molimo le ho Konyana. Tšenolo 14:4.

Sa “talata kwatro” ng Pahayag labing-apat, ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay kinikilalang “mga unang bunga.” Sila rin ay kinikilalang “mga birhen,” at ipinaalam sa atin ng inspirasyon na ang talinghaga ng sampung birhen sa Mateo dalawampu’t lima ay naglalarawan ng karanasan ng mga Adventistang bayan. Hindi lamang sila “mga birhen”; sila ay hindi “nadungisan ng mga babae,” sapagkat ang proseso ng pagsubok at paghihiwalay na nagluwal sa isang daan at apatnapu’t apat na libo ay nagbunga ng isang malinaw na pagkakaiba sa pagitan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo at ng “lahat” ng mga bulaang relihiyon. “Ang mga ito” ay sumusunod sa Kordero saan man Siya pumaroon, at bilang mga handog na unang bunga, kinakailangan nilang sumunod kay Cristo sa Kaniyang kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli.

Na Ufunuo sura ya kumi na moja, aya ya kumi na moja, wale mashahidi wawili watakaoinuliwa kuwa bendera kwanza wanauawa; kisha, baada ya siku tatu na nusu, wanafufuliwa kuwa sadaka ya malimbuko, kama alivyokuwa Kristo. Sadaka ya malimbuko, iliyokuwa na iliyo Kristo, ilijumuisha kumwagwa kwa damu ya agano ili kuwakomboa wale waliokuwa wamefilisika kwa uzoefu wa Laodikia. Katika aya moja, (aya ya nne) muhtasari huu mfupi wa mistari mbalimbali ya nuru ya unabii inayohusiana na wale elfu mia moja arobaini na nne unawekwa wazi. Nao unawekwa wazi katika Ufunuo 144 kwa mkono wa Palmoni, yule mhesabu wa ajabu. Kurudiwa mara mbili katika Maandiko huwakilisha historia ya mvua ya masika ya mwisho, na mvua ya masika ya mwisho ndiyo mahali na wakati ambapo Mfariji anamwagiwa juu ya watu wa Mungu.

Que bels son sus las montanhas los pès de cel que pòrta bonas novèlas, que publica la patz; que pòrta bonas novèlas de ben, que publica la salvacion; que ditz a Sion: Ton Dieu regna! Tas sentinèlas elevaràn la votz; ensems, de votz comuna, cantaràn: car veirà uèlh a uèlh, quand lo Senhor tornarà menar Sion. Esclataz de joi, cantatz ensems, ò luòcs desolats de Jerusalèm: car lo Senhor a consolat son pòble, a raquitat Jerusalèm. Lo Senhor a desnudat son braç sant davant los uèlhs de totas las nacions; e totes los confins de la tèrra veirà la salvacion de nòstre Dieu. Partissètz, partissètz, sortissètz d'aquí; tocatz pas res d'impur; sortissètz del mitan d'ela; siatz purs, vosautres que portatz los aisinats del Senhor. Isaïas 52:7–11.

Zioni H6726 është i njëjti me H6725, që do të thotë “ndjesia e të qenit i spikatur; një shtyllë monumentale ose udhërrëfyese: – shenjë, titull, shenjë rrugore.” Zioni është një simbol i flamurit të njëqind e dyzet e katër mijëve, dhe në këtë pjesë ata e kanë marrë tashmë shiun e vonë, sepse i kanë shpallur dhe paraqitur tashmë lajmet e mira të paqes. Po aq e veçantë për këtë fakt është se ata shohin “sy më sy”, gjë që përfaqëson dishepujt në Rrëshajë, sepse dhjetë ditët para Rrëshajëve përfaqësojnë një periudhë bashkimi. Zoti “ka”, (duke përfaqësuar kohën e shkuar) ka përmbushur tashmë tri gjëra për ata që sjellin lajme të mira. Ai “e ka ngushëlluar popullin e tij”, “e ka shpenguar Jerusalem-in” dhe “e ka zbuluar krahun e tij të shenjtë përpara syve të të gjitha kombeve.”

ሕዝቡን በ9/11 “አጽናና”፤ ይህም በማልክያስ ምዕራፍ ሦስት የተገለጸውን የፈተና ሂደት መጀመሪያ ምልክት ሆኖ ተቀመጠ፤ ይህም በእሁድ ሕግ ጊዜ፣ የበኩራት ፍሬ መባዎችን የሚወክል ዓላማ ሲያነሳ፣ “ቅዱስ ክንዱን በአሕዛብ ሁሉ ዓይን ፊት ሲገልጥ” በሚለው ሁኔታ ይፈጽማል። እርሱ ያጽናናል፣ ይቤዣል፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህንም ከፍ ያደርጋል። በ9/11 ያጽናናል፣ ሕዝቡንም የሚቤዣበትን የመንጻት ሂደት ይጀምራል፤ ከዚያም እንደ ዓላማ ከፍ ያደርጋቸዋል፤ ወይም ማልክያስ እንደሚለው፣ “የይሁዳና የኢየሱሳይም መባዶን የሚያሰኝ ይሆናል” “እንደ ጥንቱ ዘመን።”

Et il s'assiera comme celui qui affine et purifie l'argent; il purifiera les fils de Lévi, et les épurera comme l'or et l'argent, afin qu'ils présentent à l'Éternel une offrande avec justice. Alors l'offrande de Juda et de Jérusalem sera agréable à l'Éternel, comme aux jours d'autrefois, et comme aux années anciennes. Malachie 3:3, 4.

Nous mènerons à leur conclusion, dans le prochain article, nos considérations sur le « combien de temps ».

“Cilës i është shosha në dorën e Tij, dhe Ai do ta pastrojë tërësisht lëmin e Tij, dhe do ta mbledhë grurin e Tij në hambar.’ Mateu 3:12. Kjo ishte një nga kohët e pastrimit. Me anë të fjalëve të së vërtetës, byku po ndahej nga gruri. Për shkak se ishin tepër mendjemëdhenj dhe të vetëdrejtë për të pranuar qortimin, tepër të dhënë pas botës për të pranuar një jetë përulësie, shumë u larguan nga Jezusi. Shumë po bëjnë ende të njëjtën gjë. Shpirtrat vihen sot në provë, ashtu siç u vunë në provë ata dishepuj në sinagogën e Kapernaumit. Kur e vërteta i sillte zemrës, ata shohin se jeta e tyre nuk është në përputhje me vullnetin e Perëndisë. Ata shohin nevojën për një ndryshim tërësor në vetvete; por nuk janë të gatshëm të marrin mbi vete këtë vepër vetmohuese. Prandaj zemërohen kur u zbulohen mëkatet. Ata largohen të fyer, ashtu siç e lanë dishepujt Jezusin, duke murmuritur: ‘Kjo është një fjalë e rëndë; kush mund ta dëgjojë?’” Jeta e Dëshiruar, 392.